

slechty, kdy byla vůdcím živlem v naší politice, aniž při svém mocném vlivu co pro dobvyí státního práva učinila, i přítomnost její, kdy o státoprávním svém stanovisku jen mluví, aniž pro jeho uskutečnění opravdu něco podniká, dále skutečnost, že u slechty není žádných ani národních, ani politických, ani kulturních podnětů k opravdovému usilování o české státní právo, posleze ono naše přesvědčení, že jen mocným lidovým hnutím dobudeme své samostatnosti, a že v zájmu lidovosti ústavy budoucího českého státu je, aby právě jen takovýmto lidovým hnutím bylo ho dosaženo, přikazuje nám pracovati zcela samostatně nejen bez ohledu na slechtu, ale i proti ní.

3. Stanovisko ke staročeské straně. Staročeská strana stojíc uprostřed mezi slechtou a klerikální stranou, je spojena s nimi nejen společnou minulostí, ale i celou řadou společných názorů a požadavků. Uloha její v naší politice jako první aktivní strany politické je však již dokončena, a může vzniknouti v jisté době a i s jiným jménem jen tím, že by mladočeská strana ve zpětném svém postupu v resoluci I. naznačeném pokračovala až do krajnosti, čímž by staročeská strana, jako zvláštní strana, ztratila svůj raison d'être, nelíšíc se od takto změnéné strany mladočeské.

4. Stanovisko ke straně mladočeské. Strana mladočeská je a bude i v příští nejbližší době vůdčí a reprezentující stranou a stranou udávající tón české politice. Strana naše nebude nikterak klásti jí v její činnosti zúmyslných překážek, zejména nikdy ne takových, kteréž by vyplyvaly ze stranických pohnutek. Naopak, bude míti na očích vždy jen věc, zejména však společné věci, a v těchto bude ochotna i ke společným s ní akcím. Kritika strany svobodomyšlné a její činnosti bude ovšem jí provozována zcela svobodně.

5. Stanovisko ke straně lidové na Moravě. Pokud strana lidová má býti obdobou strany mladočeské na Moravě, je k ní naše stanovisko totéž, co ke straně mladočeské. Speciečně vzhledem k poměrům moravským strana naše vyslovuje přesvědčení, že na Moravě jediné rázná politika lidová a opravdová opořice na sněmě zemském a na říšské radě proti vládě uspíší emancipaci českého živlu od nadvlády německé a zjedná rychlejší postup na cestě všelkého pokroku na Moravě.

6. Stanovisko ke straně sociálně-demokratické. Od této strany dělí nás, nepřehlížejíc k jejímu maximálnímu programu národohospodářskému jakožto dnes neakutnímu, její třídní stanovisko a její posavaďní pasivnost, stupňovaná až v odpor proti našemu státoprávnímu snažení, čímž je dáno naproti ní naše odporné stanovisko. Naproti tomu máme s ní společný především zápas za svobody občanské, péči o hmotné zlepšení osudu dělnictva a posleze i úsilí o kulturní jeho povznesení. V těchto společných věcech tudíž je dán zase základ k případné součinnosti.*

7. Stanovisko k antisemitismu a dle toho k antisemitickým stranám českým. Strana naše nezaujímá v otázce židovské stanovisko zásadního antisemitismu, dovedouc si nyníější moc židovstva i jeho špatné stránky úplně vysvětliti. Přes to však je nám česká otázka židovská více nežli otázkou českého smýšlení židů žijících mezi českým lidem — otázka ta je nám i otázkou mravní, hospodářskou a politickou. Z tohoto stanoviska nyníější hnutí česko-židovské není nijak postačitelno ani nám, ani zajisté opravdovějším židům samým, neboť v zájmu obou nevyhnutelně leží, aby ani po mravní, ani po hospodářské, ani po politické stránce lid náš neměl příčinu k nedůvěře a k nepřátelství vůči židům. Kritika hnutí česko-židovského, dále kritika mravního, hospodářského a politického stavu a vlivu židů v národě českém i případné organizování potřebné obrany skutkem budou našimi prostředky k řešení otázky židovské a nás. Židovská otázka však je i v přímém vztahu se silou kulturní a hospodářskou našeho lidu. Lid vzdělaný, sebevědomý, podnikavý a hospodářsky co nejsilnější a co nejvíce všemi prostředky podporovaný dovede všechny, kdož dnes z jeho nevědčnosti, z jeho nepodnikavosti, z jeho hospodářské slabosti nebo opuštěnosti — tedy i židý — udžeti v náležitých mezích, popřípadě, nebude-li možno jinak, i přemoci a udolati. Z toho vychází, že otázku židovskou je v našem národě řešiti především v zájmu našeho lidu, a na bádním k podnikavosti a hospodářským jeho zesilováním.

* Tento odstavec přijat byl s jistou změnou; přijaté a tudíž platné znění nalezne čtenář na str. 28. Všechny ostatní části resoluci přijaty byly beze změny.

Posleze resoluce IV., kterou jménem v
c o v n í p r o g r a m a z n í:

1. První a nejšeobecnější úkol naší s
vidíme v tom, rozšířovat co nejvíce vše
myslenkám tím získané ihned organizov
mochou stranu, aby chvíle její nalezla jí
jovají pro cíle programu. Vzhledem k ton
úkol straně vyřčený neznamená, že naše
mená jen, aby tuto nepokládala již nyní z

2. Budiž vydán výkonným vyborem
názory resoluci na sjezdě přijatých byly f
pokrokové strany byly manifestovány a p
3. Budiž vydán k o m u n á l n í p
úlohy v něm vyřčené.

4. K pamětnímu roku 1898. jakožk
památky r. 1848. čin výkonný výbor již n

5. Otázce vzdělání lidu strana, věnuj
rolnictva a řemeslnictva právě tak jako d
6. Výkonný výbor podnikniž pokusy
rodů rakouských, zejména slovanských k

7. Budiž zřízena ž u r n a l i s t i c k
8. Výkonnému výboru se ukládá přc
pokrokové a dává se mu v té příčině plná

Druhý předmet programu.
Strana radikálně pokroková a naše živ

Referent p. JUDr. Jindřich Šternberl
vyšší rozhled, který mohou míti pražští
k malorolnictvu, malozivnostnictvu a dělr
ného rozhledu.

Ve volebním provolání strany mlado
mezi jiným také, že strana tato věří v m
společenskými. Byly to asi jenom důvod,
aby nikoho od sebe neodpuďila. Strana
jest o možnosti souladu takového mezi v
spívají k zachování a pokroku společnos
živnostnictva, malorolnictva, dělnictva i
opravdového pokroku národa, dokud neb
vidí strana naše lid, společenské pracovní
obírá-li se strana sociálně-demokratická i
za překážku na cestě k dosažení svých c
blaho třídý jedné přede všemi ostatním
vidíme-li, že ona vůči jiným je více por
stavů, národ, společnost tvořících, jsme v
především, kdo ostatní společnost využít
a nadvládu ve společnosti, jsme nepřáteli
a hlavně velikého, podmaňovávčího kapi
V zájmu národa přejeme sobě, aby v
valo dělnictvo, a aby také práce duševní v
Abý toho všeho bylo dosaženo, přál
příčina nyníějšího jejích úpadku je táž a